

[Lenger]

Den fordomsfrihed, vi tænker på, drejer sig f.eks. om projekter med alternativ energi, frigørelse fra indflydelsen fra kommunernes lønningsnævn, projekter, der betyder mindre social kontrol, og også de projekter om en fravigelse af karensdagen, der har været fremme.

Jeg vil gerne tilføje, at selv om vi efter et eventuelt positivt svar fra indenrigsministeren på dette spørgsmål vil støtte lovforslaget, så har ministeren jo også selv lagt nogle begrænsninger på forsøget og på forsøgets rækkevidde, allerede før det er kommet i gang. Ministeren har nemlig ikke begrænset sig til det udmærkede løfte om ikke at gøre indgreb i retssikkerhed og sundhed. Hun har også udelukket f.eks. forsøg med 35 timers arbejdsuge og den tilsvarende merbeskæftigelse, forsøg med gratis daginstitutioner, bedre forhold for pensionisterne og progressiv kommuneskat, i det hele taget projekter, som kunne sætte den enkelte kommune i stand til at sikre sig et økonomisk grundlag for gode projekter eller større handlefrihed. Den størstlede snak om frikommuner begrænses derfor af ministerens egen økonomiske politik over for kommunerne.

Vores forudsigelse vedrørende frikommuneprojektet er derfor, at trods vores mulige tilslutning vil der ikke i praksis være hverken epokegørende eller perspektivrige konsekvenser af det; de positive skridt vil være små. Vi vil dog sige ja, hvis vi får garanti for, at disse skridt i det mindste ikke er negative.

Den bedømmelse, den forudsigelse, bygger på, at ministeren gennem det ene indgreb efter det andet har gjort kommunernes stilling ringere og i realiteten har indskrænket deres råderum i et sådant omfang, at end ikke et frikommuneprojekt fuldt ud kan råde bod herpå ud over på småtingsplanet.

Til slut den bemærkning, at vi synes, det er vigtigt at se på de afslag, ministeren har givet. Vi kan egentlig ikke se nogen grund til, når forsøget endelig skal gennemføres, at de kommuner, som selv har bedt om det, ikke også skulle have mulighed for at deltage. Det er et spørgsmål, vi gerne vil have mulighed for at stille ministeren i udvalget.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtspartiet går ind for frie mennesker i et frit samfund. Så meget ansvar som

muligt til den enkelte og så lidt ansvar som muligt til staten.

Ud fra de betragtninger skulle man tro, at dette lige var et projekt, vi kunne tilslutte os med brask og bram. Det er jeg nu ikke sikker på at vi kan. Jeg tror, at dette frikommuneprojekt hænger sammen med, at vi skal have kommunevalg i år. Venstre har af og til sagt, at vi skal have nærdemokrati, vi skal have medbestemmelse, men hvad har venstre rent faktisk gjort? Man har nedlagt små sygehuse, man har nedlagt små skoler, men nu skal man have vasket hænderne rene forud for kommunevalget, og så kommer man med et projekt som dette. Det kan vi ikke rigtig lide.

Jeg vil gerne spørge ministeren: kan ægproducenterne i frikommunerne selv få lov til at afgøre, om de vil have burhøns eller ej? Kan de kommuner sige: vi vil ikke have Nordsøgas? Det tror jeg ikke de kan. Kan de kommuner blive fri for miljøministerens restriktive politik over for landbruget? Det tror jeg ikke de kan. Hvad er der egentlig tilbage af frikommunen? Kan kommunerne selv få lov til at udskrive skat? Nej, det kan de heller ikke.

Man skulle selvfølgelig følge fremskridtspartiets idé. Ministeren sidder og morer sig, og det er da rart nok, for herinde er der somme tider så trist. Vi er 5 millioner mennesker i dette land. Vi er ikke engang så mange mennesker som i en storby i Europa. Landet har vi delt op i nogle fuldstændig overflødige amter. Det ville betyde frihed for en masse mennesker, hvis vi kunne få de forbigrede amter nedlagt. Desuden har man opdelt landet i kommuner. Og nu laver man yderligere små enklaver, disse frikommuner, hvor man siger at den gruppe mennesker skal have andre vilkår end andre.

Det er ikke fremskridtspartiets idé, at fordi man tilfældigvis bor i en kommune, indenrigsministeren har fundet ved en eller anden form for lodtrækning, skal man have andre vilkår. Skole- og sundhedsvæsen og sociallovgivning skal være ens, uanset hvor man bor i kongeriget Danmark, da vi er så lille et land. Deri ligger selvfølgelig, at vi mener, skatteprocenten skal være ens, uanset hvor man bor. Det kan ikke være rimeligt, at fordi man bor i Gentofte, skal man betale mindre i skat, end hvis man bor i Albertslund. Så længe vi har indkomstskatten, burde den selvfølgelig være ens. Den behandling, staten giver